

Publicerad 2015-05-01 19:46 av makulerat

Revisited

Avgrund

En stol. Pinnstol. Grön i mitten av rummet. Ett par tre leksaker vid sidan av stolen. Trasiga. En tallrik med vad som ser ut som rester efter en fryspizza.

Äldre kvinnan: Nej, det bor ingen här. De har flyttat.

En dörrklocka ljuder, trasigt men ändå ihållande.

Äldre kvinnan: Du kan ringa på hur mycket du vill, men det lär inte komma någon och öppna. De bodde här till slutet av förra veckan men nu har de flyttat. Jag såg själv när de packade in sig och for iväg. De verkade ha väldigt bråttom, sa inte ens adjö. Men det är klart, det är inte lätt att vara ensam med två barn i dessa dagar. Jag kommer ihåg en gång när jag bjöd in dem på sockerkaka...

Dörrklockan ljuder igen.

Äldre kvinnan: Nej, om man skulle ta och ta fram lite kött kanske. Köttfärslimpa, det var länge sen.

Mannen (ropar): Diana! Diana, öppna. Snälla Diana, öppna. Jag... Jag har handlat. Lite mjölk, bröd och korv. Riktig korv. Diana...

Äldre kvinnan: Du vet, de är inte hemma. De har flyttat. (paus) Får det lov att vara lite kaffe kanske? Jag har precis satt på plattan. Ja, min yngsta dotter tycker jag ska skaffa kaffebryggare men jag tycker det verkar så krångligt köpa kaffefilter. Olika storlekar är det tydligen, och hur ska jag veta vad som är rätt? Nej, det får vara.

Mannen: Flyttat? Flyttat var då?

Äldre kvinnan: Ja, jag vet inte. Jag är inte den som är nyfiken men jag tror Lisbet hörde att det var någonstans åt Solna till. Nära där de spelar fotboll, äldste pojken var så glad berättade hon. Han älskar tydligen det. Spela fotboll alltså.

Mannen (frånvarande): Solna...

Äldre kvinnan: Ville du ha en kopp eller hur var det?

Mannen: Kopp?

Äldre kvinnan: En kopp kaffe. Jag har precis satt på plattan. Kokkaffe, om det duger åt herrn.

Mannen: Ja... jag vet inte. Solna, men vad ska de göra där? Varför har hon inte sagt något? Jag som har handlat och allt (visar plastkassen). Mjölk, och sån där choklad som... som barnen gillar så mycket.

Mörkt.

En kvinnoröst, ljus, ganska ung kvinna.

Kvinnoröst: Så, nu är det dags att sova. Godnatt nu.

Barnröst: Godnatt mamma, jag älskar dig.

Kvinnoröst: Godnatt, sov gott hjärtat.

(paus)

Barnröst: Kommer pappa i morgon?

(paus)

En mobiltelefon som ringer. Kvinnan tittar på displayen.

Kvinnoröst: Ssschh kanske, sov nu.

Snabba steg, telefonen tystnar.

Kvinnoröst: Diana. (tyst) Du kan inte komma nu, barnen har inte somnat än (tyst) Har du druckit? (tyst) Var är du nånstans? (tyst) Ja, det tror jag. Trehundra måste väl räcka? (tyst) Jadå, jag betalar. När kommer du? Innan tio, okej. (tyst) Puss

En gråtande kvinnoröst, sakta.

Barnröst: Mamma?

Mörkt.

Äldre kvinnan: Ja, jag träffade dem aldrig så mycket. De höll sig mycket för sig själv, men alltid snälla och artiga. Men det är ju så nuförtiden, man har ont om tid och ja, människor sköter ju sig själva. Ena dagen är det räkningar som ska betalas och andra dagen är det besök. Ja, som nu ungefär fast vi brukar ju ringa innan. Inte bara dyka upp och ringa på dörren som en annan (skrattar)

Mannen: Jag måste nog gå nu, tack för... tack för allt.

Äldre kvinnan: Så lite så, ja jag förstår ju. Klart att du undrar över barnen och allt, konstigt att hon inte hört av sig till. Hon verkade så ordentlig.

Mörkt.

En annan man: Helvete! Men för helvete! Taxin står utanför och väntar, jag måste betala. Jag måste fan betala svartskallen. Har du inga pengar alls? Du sa ju att du hade pengar, din lilla hora. Ljuger du för mig? Tror du jag är dum i huvet? Helvete. Du får gå ner till honom, säg va fan du vill. Gör vad fan du vill, jag skiter i det. Bara du ordnar upp det här nu. (kort paus) Var har du vinet? Helvete!

Mörkt.

Mannen: Ja hej, jag heter Stefan och jag ringer angående.... (tyst) Precis (tyst) Ja, de bodde i Bromma och när jag kom dit igår kväll så... så var de borta. Jag ringde på flera gånger men ingen öppnade. (tyst) Ja. (tyst) Ja, det förstår jag. Klockan elva? (tyst) Ja, jag kommer då. Tack så mycket, hej då.

En annan kvinna: Vad sa de?

Mannen: Att... att hon känner sig hotad av mig, att jag ska ta barnen. Att jag ska ta barnen och åka iväg med dem. Tydligen hade jag varit där med en kniv och hotat dem. Naken. Jag hade stått och skrikit i trappuppgången, skurit upp däcken på barnvagnen.

En annan kvinna: Va? Det är ju helt otroligt. Hur kan hon...

Mannen (avbryter): Men jag har inte varit där va? Inte har jag varit där och... och hotat med kniv? Har jag det?

En annan kvinna: Klart du inte har, sluta dumma dig nu.

Mannen (gråter): Jag vet inte, jag vet ingenting.

Mörkt.

En annan man: Herrejävlar! Satans helvete vad skönt! (skrattar) Jadu, hit måste jag komma fler gånger. Komma fler gånger! (skrattar) Fattar du? Nej, lite mer vin skulle sitta bra. Det ligger en flaska i köket, ta med den sen.

Barnröst: Mamma? Mamma?

Kvinnan (sväljer, lite otydligt, högt): Men vad är det nu? (till mannen) Förlåt, de låter så mycket ibland.

En annan man: Bara de håller käften sen är jag nöjd. Men se för fan till att ha pli på ungarna, annars drar jag direkt. Jag pallar inte kärringar som låter horungar springa omkring hur som helst. Nån jävla ordning får det vara. Hämta vinet nu.

Mörkt.

Äldre kvinnan: Köttfärslimpa, det ska bli gott. Jag kommer ihåg en gång när Berit gjort köttfärslimpa men hade varken lingonsylt eller saltgurka till. Vi sa både Rolf och jag efteråt att det är inte samma sak. Sylten och gurkan är så viktig, eller tillbehören överlag faktiskt, tänk ostmacka utan fint skuren gurka. Eller kokt ägg utan kaviar. Det är inte samma sak, inte alls. (paus, tar en tugga) Gott det här. Undrar vad det är för ämne i Karlavagnen ikväll, kanske ordet är fritt. (Paus) Ja, ja det är det. Bäst jag ringer Lisbet. (paus) Konstigt det där med barnen, men jag förstår ju. Galningar som skär sönder barnvagnar kan man inte ha omkring sig. Ja, se karlar.

Mörkt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren makulerat med Poeter.se id #50829 innehar upphovsrätten